

प्रमाथ 1) *Bezwingung, Vernichtung*: द्विप्राम् UTTARARĀMAK. 92, 1 v. u. (120, 8).

प्रमाथिन् 1) b) Sp. 1031, Z. 3. fg. इन्द्रियाणि प्रमाथीनि auch MBh. 12, 9040. — 2) b) Verz. d. Oxf. H. 331, b, 5 v. u. 332, a, 4.

प्रमाद् 2) UTTARARĀMAK. 37, 14 (31, 5). statt प्रमाद्: प्रमाद्: 61, 3 bei Cowell liest die ältere Ausg. 46, 14 प्रसाद्: प्रसाद्: Bei den Ġaina SARVADARĀNAS. 37, 10. पञ्चसमितिगुप्तिघ्ननुत्साहः प्रमाद्: 18. fg. im Joga: समाधिसाधनानामभावन् प्रमाद्: 163, 20.

प्रमापक (vom caus. von 3. मा mit प्र) adj. *beweisend* SARVADARĀNAS. 61, 20.

प्रमापण 2) Z. 2 MBh. 12, 13252 liest die ed. Bomb. त्रिककुत्तेन विख्यातः शरीरस्य तु मापनात्. प्रमापण wie मापन wird hier *Bildung, Form, Gestalt* bedeuten.

प्रमासिन, मागः प्रमासिनाय *um sich von Sünden rein zu waschen* Spr. 4043.

प्रमितान्तरा Titel eines Commentars Verz. d. Oxf. H. 335, b, No. 788.

— Vgl. मितान्तरा.

प्रमिति SARVADARĀNAS. 107, 16. यथार्थानुभवपर्याया प्रमितिर्निर्णयः 114, 1. 2. 127, 21. अथव्यतिक्रमकृते राजैद्विक्रमोपस्य प्रमितौ न तदतिक्रामिको ऽपराध्यति *wenn es bewiesen ist, dass die Versäumung des Termins durch die Schuld des Königs oder des Schicksals veranlasst ist*, VJVAHĀRAT. 11, 16. fg. स्वप्रमिति Bhāg. P. 10, 13, 57 erklärt der Comm. durch स्वप्रकाशम्.

प्रमुख 4) MBh. 1, 5369 = Johns. Sel. 13, 55.

प्रमुचि m. = प्रमुचु R. 7, 1, 3; vgl. Verz. d. Oxf. H. 343, a, N. 2.

प्रमुचु HARIV. 9375.

प्रमृग्य lies (von मृग्य् mit प्र).

प्रमृड (von मृड् mit प्र) adj. *gnädig, erfreuend, beglückend* Bhāg. P. 12, 10, 16.

प्रमेय, किं प्रमेयं कुतः शास्त्राद्ब्रवीम्यादिश्यतामिति KATHĀS. 59, 32. SARVADARĀNAS. 18, 22, 22, 2. 27, 16.

प्रमेयकमलमार्तपण्ड eine Ġaina-Schrift SARVADARĀNAS. 27, 17 (= HALL 162 und Verz. d. Oxf. H.).

प्रमेक्षण lies (von मेक्षण् mit प्र).

प्रमेद् 4) Verz. d. Oxf. H. 331, b, 7 v. u.

प्रमेदतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Wilson, Sel. Works 2, 20.

प्रमेदन 3) m. N. pr. eines Weisen R. 7, 90, 5.

प्रमेष (von 1. मुष् mit प्र) m. *Entziehung, Beraubung* Bhāg. P. 11, 22, 28.

प्रमेह UTTARARĀMAK. 17, 3 (23, 6).

प्रयत्न wohl *rührig*.

प्रयत्न 1) Z. 3 zur Definition aus PRATĀPAR. vgl. SĀH. D. 326.

प्रयाणक KATHĀS. 51, 158. 195. 71, 109. 120, 79.

प्रयात्रा vgl. प्रायात्रिक.

प्रयावन् vgl. noch अ०.

प्रयास, अप्रयाससिद्धार्थ KATHĀS. 63, 86. Z. 1. fg. zu VS. 39, 11 vgl. प्रायास.

प्रयुक्ति 2) वीरवचन० UTTARARĀMAK. ed. Cow. 124, 1. ०युक्ति die ältere Ausg. 95, 4.

प्रयोक्त्र 4) कृन्दसाम् so v. a. *Verfasser, Dichter* UTTARARĀMAK. 69, 2 (89, 3). *Sprecher* SĀH. D. 286, 19. Z. 4 KĀVĀD. 1, 6 (= Spr. 4034) *Dichter*, nicht *Sprecher*.

प्रयोक्ता f. nom. abstr. von प्रयोक्त्र *Gebraucher, Anwender* SARVA-

DARĀNAS. 82, 10.

प्रयोक्त्व n. dass. ebend. 120, 5.

2. प्रयोग 5) 6) यदि वाग्भिः प्रयोगः स्यात्प्रयोगे पापकर्मणः *wenn es nur der Worte bedürfte, um eine schlechte That in's Werk zu setzen*, MBh. 12, 4218. — 7) *ein Stück zum Aufführen*: रम्भा नवप्रयोगं हि नर्तिष्यति क्रुरेः पुरः KATHĀS. 121, 124.

प्रयोगरत्न n. Titel verschiedener Werke Verz. d. Oxf. H. 278, b, 36 nebst Note.

प्रयोगरत्नमाला f. Titel eines Commentars ebend. 371, b, No. 248.

प्रयोगवृत्ति ebend. 370, a, No. 213.

प्रयोगसेतु m. Titel eines Werkes ebend. 277, b, 29.

प्रयोगातिशय DAČAR. 3, 8, 10. nach SĀH. D. 288. 291 *das unnütze Erscheinen einer Person auf der Bühne im Vorspiel*.

प्रयोगामृत n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 316, a, No. 731.

प्रयोञ्जक 1) SARVADARĀNAS. 126, 8. *Etwas bewirkend* so v. a. *wesentlich, unumgänglich* SĀH. D. 277, 5. 283, 21.

प्रयोञ्जन, न तु बुद्धितयात्किंचिदतिक्रामेत्प्रयोञ्जन् *man versäume Nichts, was zum Ziele führen könnte*, MBh. 1, 5624.

प्रयोञ्जनवत्, davon nom. abstr. प्रयोञ्जनवत्त्वं n. SARVADARĀNAS. 61, 5.

प्रयोष्य 2) SĀH. D. 433. *zu gebrauchen* so v. a. *in abhängigem Verhältniss stehend*: अप्रयोष्यत् SARVADARĀNAS. 121, 5. — 3) *darzustellen*: प्रायेण प्रधानपुरुषप्रयोष्यानि संध्यङ्गानि भवन्ति SĀH. D. 163, 11. — 4) *derjenige, dem etwas aufgetragen wird, der da beauftragt wird*, SARVADARĀNAS. 126, 7.

प्ररोचन 2) c) Z. 2 nach auch f. einzuschalten: in der Dramatik *Erregung der Aufmerksamkeit durch Anpreisen* DAČAR. 3, 5. 6. SĀH. D. 286. 347. — d) *das Anspornen* MĀLATIM. 6, 8.

प्ररोह 1) बीजार्थस्य प्ररोहः स्यादुद्देः SĀH. D. 348. — 2) *Trieb* in übertr. Bed.: यथामयो ऽसाधुचिकित्सितो नृणां पुनः पुनः संतुदति प्ररोहान् Bhāg. P. 11, 28, 28.

प्रलम्बबाहु 1) adj. *herabhängende Arme habend*; s. u. प्रलम्ब 1). — 2) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 53, 81.

प्रलम्बभुज 1) adj. = प्रलम्बबाहु. — 2) m. N. pr. eines Vidjādhara KATHĀS. 52, 69.

प्रलय 1) खलः कालाकृष्टः प्रलयमुपसर्पत्वर्कः *möge zu Grunde gehen* Hit. II, 175. रातसकुलप्रलयधूमकेतु UTTARARĀMAK. 63, 3 (83, 10). नैमित्तिक Bhāg. P. 12, 4, 4. प्राकृतिक 6. — 2) SĀH. D. 235. — Vgl. मर्क०.

प्रलयकेवल adj. = प्रलयाकल SARVADARĀNAS. 86, 5.

प्रलयंकर adj. (f. ई) *Verderben bringend* SAMSKṚTAPĀTHOP. 41.

प्रलयत्वं Bhāg. P. 12, 4, 13.

प्रलयाकल (प्रलय + अ०) adj. bei den Ġaiṇa (eine Einzelseele) *an der noch मल und कर्मन् haften* SARVADARĀNAS. 85, 12. 86, 12. 16.

प्रलाप *das Irrereden, Phantasiren* Verz. d. Oxf. H. 319, a, 7. ०क m. dass. b, No. 758.

प्रवचन 7) m. = प्रवक्त्र *der da vorträgt* Bhāg. P. 10, 87, 11.

प्रवट vgl. प्रवेट, प्रावट.

प्रवण 2) b) *sich neigend zu*: भक्तिप्रवणया धिया Bhāg. P. 10, 39, 24. एकार्थप्रवणैः पथैः *gerichtet auf* SĀH. D. 363. — Sp. 1068, Z. 11. fg. NILAK.